

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه منبع معدن تجارت www.smtnews.ir/about.html	
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی « منبع معدن تجارت »	
مدیرمسئول: عاطفه خسروی	
سازمان آگهی‌ها: ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶ - ۸۸۱۰۵۲۸۸	ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com
تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی - ۱۰۸)	توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸
تهران، خیابان قائم مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۴۶ - کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱	
روابط عمومی: pr@smtnews.ir	
چاپخانه: صمیم	
www.smtnews.ir telegram.me/smtnews tozi.smtnews@gmail.com	info@smtnews.ir instagram.com/smtnewspaper http://eitaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews	
عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی عضو انجمن مدیران رسانه عضو تعاونی مطبوعات	

برداشت زیتون از باغات طارم

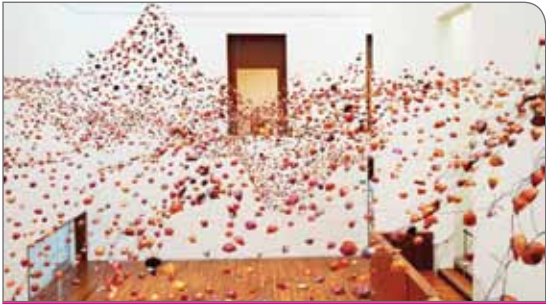
منبع: مهر

پنج نگاه تازه با زبان تلفیق

مهسا طریقت پناه،
پرتره ای نیمه آشکار،
ترکیب جالب رنگ های نا
متعارف همراه با عدم وضوح
چهره نگاری! نگاه نافذ و
جانبی شخصیت، حضور
در میان گیاهان برخاسته
از سرزمین گل و گلاب
امضای خوش عطریست
برای دیدگان تماشاگر تا این
بافت کهن نرود ز خاطرمان.

بابک بهاری: کاشی و
گلاب و ابریشم و پنج
مهمان(م!) هنرمند گالری
لاله تهران که ما را به
تماشای نقش و پیکره و
دست سازه بافتنی دعوت
نموده و اینک به نگاره می
نشینیم پنج نگاه تازه با
زبان و تلفیق نو با قدیم.

فویل های مسی شناور یاسواکی اونیشی

در گالری موزه هنرهای زیبای یوتا، هزاران قالب درخشان را می بینیم که میان فضا شناورند. یاسواکی اونیشی، هنرمند ژاپنی، برای چیدمان بزرگ خود به نام «سنگ روی مرز»، ۵۰۰۰ فویل مسی را که روی سنگ‌های رودخانه‌ای اوژاکا و سالت لیک سیتی قالب‌گیری کرده و شناور نگه داشته است. این چیدمان که در استودیوی این هنرمند در اوساکا - شهری که مس ژاپن نزدیک به دو سده در آن برای صادرات تصفیه شده است - آغاز شد، سپس به موزه‌ای برده شد که کمتر از یک ساعت با ماشین از بزرگترین معدن مس روبار عملیاتی جهان فاصله دارد. اونیشی با بکارگیری از عنصری که در هر دو جا پیدا می‌شود و با بازتاب آبراهه‌ها یا توپوگرافی موج‌دار، دو مکان به ظاهر نامرتبط را با یک ماده و صنعت مشترک به هم پیوند می‌دهد. این هنرمند روزهاست که نسبت به چگونگی همکنشی اشیاء با محیط پیرامونشان، به ویژه رابطه بین فضای «مثبت» و «منفی» دلبستگی دارد. این گرایش سبب شد تا او به تکنیک‌های قالب‌گیری و کاربردهای منحصر به فرد از مواد دست یابد که به او اجازه می‌دهند زمینه‌های پیرامون حاشیه‌ها، سوراخ‌ها، مرزها و حجم را ظرفیت یابی و بررسی کند. برای چیدمان شهر دریاچه ی نمک، او رشته‌های میان زمین، چشم‌انداز و استخراج را به هم می‌تند. کیوریتور هنرمند می‌گوید: «فویل‌های مسی اونیشی، با قالب‌گیری بی‌ماندش، چنین حضور غیایی را نشان می‌دهد و نمایاندن اینکه برای شناخت چیزها، نه تنها نگاه سطحی، بلکه پرورش خیال نیز ناگزیر است - حتا با خیال پردازی هم، نمی‌توان همه چیز را دید.» برای «سنگ روی مرز»، قالب‌های فلزی نازک، شکل‌های دیسک‌مانند و فنجان‌مانندی ایجاد می‌کنند که در راستای یک چارچوب سیمی شناور هستند، آنها بازتاب دهنده ی کوه‌های واساج و اوکیوه در کنارهای شهر دریاچه ی نمک هستند. این چیدمان همچنین بزرگترین اثر این هنرمند تا به امروز است که اندازه‌ای برابر ۱۲ در ۲۲ در ۱۴ متر دارد.

آینه خاطره ها، جهانی ناپایدار

آینه‌ها، چراغ‌ها و میلمان خانگی در اندازه‌های بزرگ در چیدمان‌های درخشنده ی سونگ دونگ گرد هم می‌آیند. این هنرمند چینی با درهم آمیختن هنر اجرا، تندیس سازی، نقاشی، ویدیو و خوشنویسی خاطره‌ها را زنده می‌کند و تجربه‌های ماندگار می‌سازد. در آثار سونگ بیشتر با درون مایه ی گذار و زودگذری زمان روبه‌رو می‌شویم. در مجموعه‌ای از چیدمان‌ها و اجراهایش، سازهایی می‌بینیم ساخته شده از مواد خوراکی که یادآور افق کلان‌شهرهایند؛ اجر به اجر - یا بیسکویت به بیسکویت - بازدیدکنندگان هنگام نگاه کردن از هم دور می‌شوند. این آثار در گام نخست بازیگوشانه و شیرین هستند، اما تجربه‌های کودکی هنرمند از گرسنگی را در دل خود دارد. همچنین پرسمان ناپایداری و زودگذری همه ی پدیده‌ها و جهانی شدن آنها بررسی می‌کنند.

«دور نریزد» - پروژه ایست که در آغاز در پکن، سپس توکیو و در سازمان‌های بزرگ ایالات متحده، انگلستان، استرالیا و آلمان به نمایش گذاشته شد - و به زنجیر پرسمان‌هایی با مصرف گرایی و ناپایداری و دورریختنی‌ها می‌پردازد. گالری پیس، که نماینده این هنرمند است، می‌گوید: این چیدمان-اجرا با گنجاندن بیش از ۱۰۰۰۰ تا از چیزهایی که مادرش در پنج دهه جمع‌آوری کرده بود، به «ثری برای باز کردن بسته‌های فیزیکی و روانی» درآمد. بینندگان با «چشم‌اندازی واقعی از کالاهای، از درب بطری، کشش، پتو، تیوب خمیردندان، قابلمه‌های فلزی و اسباب‌بازی» روبه‌رو شدند. سونگ با بکارگیری از پنجره‌های چوبی قدیمی، قاب تخت‌ها، درها، آینه‌ها، لامپ‌ها، شیشه‌های رنگی، چینی و اشیای یافت‌شده روزمره ی دیگر، چیدمان‌های ساختاری و پیچیده‌ای را می‌آفریند. این چیدمان‌ها مفهوم دلنشین خانه، تعلق، امنیت و مهاجرت را به یاد می‌آورند و همزمان پیوند میان خاطره و واقعیت، طنز و تروما را موشکافی می‌کنند. او مواد آثار خود را از خیابان‌های پکن، میلمان دور ریخته شده، ابزارهای معماری و چیزهای روزمره برمی‌گزیند. پیس می‌گوید: «این تکه مانده‌های کلاژ شده از خانه‌های مردم، تاریخ یک شهر و زندگی مردم آن را با خود در بر دارد. هنگامی که از بینندگان خواسته می‌شود تا به درون آثار نگاه کنند، آثار به خانه‌ها، داستان‌ها و تجربه‌های شخصی و یا شاید مشترک با هنرمند را در می‌آیند و در درنگی برای اندیشیدن به آینده آماده می‌شوند.»

پرتره‌های دوست داشتنی سگ‌های آلیسون فرند

سگ‌ها، آنها درست مانند ما هستند! عاشقان پیتزا و همیشه نگران. توله سگ‌هایی که در نقاشی‌های محبوب آلیسون فرند در کانون نگاه‌ها کشیده شده‌اند، دامنه ی گسترده‌ای از شخصیت‌ها را نشان می‌دهند که بسیار آشنایند: چندین نفر با اشتها شیرینی می‌خورند، کوکتل می‌نوشند. حتا شخصیت‌های پرتله‌های خود را کنار اسباب‌بازی برند محبوب این روزها می‌نشانند. فرند برای اثرهای طنزآمیزش که در آنها سگ‌ها، دوست‌های آشنای انسان را به سبک آدم‌های دوران قدیم به نقش درمی‌آورد و همچنین برانگیختن حس احترام نسبت به سوزده‌های پشمالوی خود، شناخته می‌شود. نخستین مونوگرافی این هنرمند با نام «آنها سگ می‌داند» است که آرتیسان پس از گردآوری ۱۲۵ اثر از سگ‌های او، مجموعه را در دسترس همگان گذاشته. بخش کوچکی از آنها را اینجا خواهیم دید.

مونا جولا، نقشی که به مفهوم می‌رساند این بافته یادگاری را، یکی از مهمترین ویژگی‌های اثر بهرمندی از ظرفیت‌های کهن(قالی، نقش)، در یک جلوه مدرن و تازه، عکسی که همه ما به یادگار در آن حضور داریم و هر لحظه به تماشای خویش خویشنتیم با آنکه در برابرمان چهره‌ای نیست اشاره‌ای ظریف به محو شدن انسان در کنار هم با گذر زمان که حتی ثبتش نیز نشان لحظه می‌باشد و نشان دادن توانایی اینکه هنر هنر است.

مرتضی واحدیان، پیکره‌ای چند وجهی با پایپه ماشه، چند چهره‌گی، نقش سایه‌ها که هر کدام ساز خویش می‌نوازند از این درون پاره پاره و هر سو نگاهی و وجه تازه‌ای، درون پارگی انسان عصر حاضر حاصل هم آمیختگی زیست و تکنولوژی، و این نوای شرحه شرحه.

سخن پایانی

پنج گام در پنج پهنه پهناور ذهنیت هنرمندان و گستره هنر برداشتیم و به جستجوی خویش قدم زدیم تا هم گام شویم با خالقانی که از ما فرسنگ‌ها دورند اما در ذهن و چشم ما زندگی می‌کنند هر لحظه.